

lutionen er falden, paa Forlangende ikke kunne faae meddeelt en Gjenpart af disse Oplysninger. Ifølge dette troer jeg ikke, at man skal gaae hen og befale Forholdet afløst, uden at man forandrer Sammensætningen af den overordnede Tiendecommission, der har endelig at afgjøre Forholdet; og, naar den ærede Ordfører har bemærket, at der med Hensyn til den af mig foreslaaede Commission skulde være praktiske Bæmseligheder af forskjellig Art, saa troer jeg ikke at behøve at anføre Andet derimod, end at det er den selsomme Sammensætning, som ifølge Hveriafløsningsloven finder Sted for Overtaxationscommissioner ved Hveriets Afløsning; disse ere blevne brugte meget rundtom i Landet, og der har ikke været nogen praktiske Bæmseligheder tilstede, som vedkommende Formand eller andre Vedkommende ikke meget let have kunnet løse.

Med Hensyn til Befølseligheden maa jeg gjøre opmærksom paa, at naar man overhovedet vil tilstede en Appel, saa skal man tilstede en Appel til den Commission, som kan forudsættes for det Første at kunne give en upartist Kjendelse, og for det Andet at kunne have vedkommende Partis Tillid, men ingen af disse Omstændigheder er tilstede hos den nærværende Overtiendecommission. Dertil kommer, at naar man nedfætter Commissioner, hvoraf Parterne hver vælger enkelte Medlemmer, saa kommer Tilliden tilstede, og saa maa Vedkommende, som vil benytte denne Appel, finde sig i at udrede de fornødne Befølsninger, som dertil udfordres. Nu har den ærede Ordfører selv indrømmet, at der paa mange af de paagjældende Steder vil være Mange, som ville komme til at deeltage i disse Befølsninger for en enkelt Forretning, og da kan det, der kan blive den Enkeltes Part, ikke blive af Betydning. Paa de enkelte Steder, sagde han, hvor der ifkun er Faa, for hvem en Forretning maa blive at afholde, der vide disse Faa jo iforveien, før de appellere Amtskommissionens Kjendelse, hvad Befølsningen omtrent vil blive og kunne lade det være et Moment med i Bedømmelsen af, om de ville appellere eller ikke. Men man maa for det Andet huske paa, at det, der her er Spørgsmaal om, er af den Vigtighed, at denne Befølsning

efter dens Natur, selv for Enkeltmand, ikke kan blive større, end at han maa kunne underkaste sig den, naar han troer, at Amtstændecommissionens Kjendelse er saaledes, at den bør appelleres fra hans Side; thi man maa huske paa, at det er en aarlig Afgift, som skal bestemmes, og Forskjellen af f. Ex. 1 Rbd. blot i denne aarlige Afgift æquivalerer jo en Sum af 25 Rbd. 25 Rbd. vil jeg antage for det Omtrentlige, en saadan Overcommission kan koste; men om blot den første Kjendelse nedfattes med 1 Rbd., har han der fuld Æquivalent for Befølsningerne ved Commissionen, saa at, naar man erindrer, at den aarlige Afgift er en Renteafgift af en tilsvarende Sum, saa er det, selv i de enkelte Tilfælde, hvor det maatte blive en enkelt Mand, der appellerer, ikke Saameget, naar han forøvrigt er overbevist om, at Amtstændecommissionens Kjendelse bør appelleres, at det bør afholde ham fra at gjøre det. Det nytter ikke, at man vil indrømme en Appel, naar den Instans, hvortil Appellen skal gaae, ikke nyder Tillid hos de vedkommende Parter. Hvis Afgjørelsen ikke forud staaer for de vedkommende Parter som en aldeles upartist Retfærdighedshandling, saa nytter det ikke, at man giver dem Leilighed til Appel; da maa man hellere sige: I skulle ikke kunne appellere; thi det er kun i Navnet at give dem Noget, som man ikke giver dem i Virkeligheden. — Det ærede Thing vil see, at Udvalget foreslaaer at komme tilbage til de 500 Rbd., som var foreslaaet i Lovudkastet, men som blev udvoteret ved 2den Behandling, rigtignok under en anden Form, men dog omtrent i Realiteten det Samme. Dette er en Fremgangsmaade, som man seer oftere, men da man i et nylig afholdt Møde faae noget Lignende foresøgt fra en vis Side, da fandt dette en meget streng Bedømmelse. Jeg skal ikke anvende den strenge Bedømmelse i det nærværende Tilfælde, men jeg maa dog undre mig over, at man ikke hellere ligefrem vilde stille det samme Forslag igen, end at man vilde bringe det frem under en tilshyneladende anden Form, som i Virkeligheden vil føre til det samme Resultat. For mig stiller det sig saaledes, at dersom man vedtager Udvalgets Forslag, at give Ministre-